OtistiklerDernegi

OtistikDernegi

otistiklerdernegi

www.otistiklerdernegi.org.tr

www.alternatifgelisim.wordpress.com

info@otistiklerdernegi.org.tr

+90 212 252 75 05

Otistikler Derneği, Sıraselviler Cad.
Kriton Palas Apt. No: 43 Kat: 2
34433 Beyoğlu / İstanbul

Otistikler Derneği Medya Tanıtım Komitesi tarafından hazırlanmaktadır.

OTİSTİKLER DERNEĞİ

BÜLTEN

Nisan 2016 • Sayı: 1

OTİSTİKLER DERNEĞİ - BÜLTEN

Nisan 2016 Sayı : 1

Otistikler Derneği yayın organıdır.

Editör

Burak İsmanur

Yayın Kurulu

Nevin Eracar

Burak İsmanur

Zeynep Maçkalı

OD Medya ve Tanıtım Komitesi

Tasarım

Zeynep Harput

Baskı

Net Copy

İletişim

info@otistiklerdernegi.org.tr

www.otistiklerdernegi.org.tr

0212 252 75 05

Sıraselviler Cad. Kriton Palas. Apt. No: 43 Kat: 2

Beyoğlu, İstanbul

TÜRKİYE

Bu bülten Otistikler Derneği Yönetim Kurulu'nun izni ve denetiminde yayınlanmaktadır.

Yönetim Kurulu

Burak İsmanur

Zeynep Maçkalı

Püren Şenyuva

Latife Özgüleryüz

Nevin Eracar

OTİSTİKLER DERNEĞİ

ALTERNATİF GELİŞİM PROJESİ

GÖNÜLLÜ OL!

21 yıllık deneyim

Oyakamp

OTİSTİKLER
YAŞAMLA BÜTÜNLEŞME
KAMPLARI

ŞİLE '16

DEVRELER
13-20 Haziran 23-30 Haziran
8-15 Temmuz 20-27 Temmuz
31 Temmuz-7 Ağustos 22-29 Ağustos
4-11 Eylül 19-26 Eylül

Kamplarda gönüllü olacak adayın eğitimlere katılımı zorunludur.

Teorik Eğitim Tarihleri	Uygulamalı Eğitim Tarihleri
17-18-19 Haziran	Teorik eğitim sırasında eğitimcilerle birlikte belirlenir.

Eğitim Ücreti

İlk kez başvuranlar için	250 TL
Eski gönüllüler için	200 TL
Aura Psikoterapi Merkezi stajyerleri için	150 TL

Gönüllüler kamp boyunca konaklama ve yemek için herhangi bir ücret ödemezler.
Yol ve özel harcama masrafı gönüllüye aittir.

Gönüllünün birden fazla kampa katılımı durumunda eğitim ücretinde %50 indirimuygulanmaktadır.

Eğitim ücretleri dernek yararına kullanılacaktır.

Başvuru ve İletişim :

Gönüllü olmak, kampa katılmak, ve daha ayrıntılı bilgi almak isteyenlerin aşağıdaki iletişim adreslerinden irtibata geçmeleri ve gönüllü bilgi formunu doldurmaları gerekmektedir.

Püren Şenyuva
Kamp Programları Asistanı
E-posta: senyuvapuren@gmail.com
Tel: +90 537 283 42 59

Otistikler Derneği Ofisi
Sıraselviler Caddesi No:43 Kat:2 Beyoğlu, İstanbul
+90 212 251 68 09

OtistiklerDernegi @OtistikDernegi otistiklerdernegi www.otistiklerdernegi.org.tr

İÇİNDEKİLER

EŞDUYUM

EŞDUYUM - Dr. Nevin Eracar 4

HABERLER

ZAFER NECLA SEZER'İN RESİM SERGİSİ BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ 5

AYRAÇ AL, DESTEK OL! 6

"İYİLİĞE 1 ADIM" DAHA 7

MEKANLAR DEĞİŞİR, UĞRAŞIMIZ DEVAM EDER... 8

OTİSTİKLER DERNEĞİ'NDE GENÇLER ÜRETİYOR! 9

DERNEK ÜNİVERSİTELERDE! 10

KAYNAŞMA MODELİMİZ BİENAL'DE! 13

SÖYLEŞİ

OTİZMİ ANLAMAK İÇİN YANYANA DURMAK GEREK! 14

ETKİNLİKLER

BİLİME VE TOPLUMSAL BİLİNCE İNANIYORUZ 20

OYAKAMP YAKINDA KAPILARINI AÇIYOR! 21

BİLİMSEL

SANATLA TEDAVİ VE EĞİTİM YÜZ GÜLDÜRÜYOR 22

EŞDUYUM

Dr. Nevin Eracar

Eşduyum sayfasından sizlere seslenmeyeli yıllar geçmiş, geçti, geçiyor...

Bebekler çocuk, çocuklar genç, gençler yetişkin okuyor. Yetişkin olurken erişkin oluyorlar mı, tartışılır! Büyümek, yaş almak, yetişkin yaşlara gelmek, hatta yaşlanmak, erişkin olmaya yetmeyebiliyor.Erişkin olmak, toplumsal bir kimlik kazanmak, kapsadığı yerin bilincinde olmak ve bir kimliği farkındalıkla taşımak anlamlarına da geliyor.

Evet, bizim el uzattığımız, yaşam yolunu kolaylaştırmak için destek sağlamaya çalıştığımız çocuklar, gençler otistik özellikli insanlar da büyüyorlar. Yaş ve fiziksel olarak yetişkin oluyorlar. Ama nasıl? Bu büyüme süreci oldukça karmaşık bir yapıyı düşündürüyor son zamanlarda.

Oldukça erken bir evrede yaşıtlarından ayrılmaya başlayan bebeklerin sosyal yaşam mücadelesinden söz ediyoruz. Bilerek, isteyerek mi ayrılır yolları henüz anlamış değiliz. Dış dünyanın fiziksel yapısı hakkında oldukça hızlı bir şekilde güçlenen eylem becerisi sosyal dünya için sanki bebeklik düzeyinde kalıyor. Fiziksel çevrenin seslerine gösterdiği ilgi yanında sosyal uyaranlara karşı duymuyormuş gibi davranması neyin ifadesi? İsteklerine ulaşabilmek için her türlü fiziksel beceriyi ustaca yaparken basit bir selamlaşma, duygusal bir cevabın çıkamaması nasıl oluyor? Bu çocukların bebeklik çağında ve oldukça erken bir evrede sanki birşeylere küsmüş gibi, sanki sosyal yaşamdan vazgeçmiş gibi bir halleri var. İlk olarak annelerin farkettiği, silik, minimal belirtilerle gösteriyor kendini. Anneler de bunu hemen fark ediyor aslında. Ama bazen korkup kaçıyor bu farkındalıktan, bazen çevreye, babaya ve aileye anlatamıyor ne dediğini bazen de öyle ağır yaşıyor ki "inkâr mekanizması" dediğimiz bir savunma düzeneği ile görmezden geliyor ve bunun da farkına varmıyor. Ve süreç ilerliyor. Sosyal çevre ile ilişkinin kesilmesi gelişimsel aksamaların zincirleme bir şekilde artmasına neden oluyor. Kısaca böyle!

İşte bu noktada düşünülmesi gereken iki çare var! Erken müdahale ve koruyucu önleyici ruh sağlığı projeleri hakkında düşünmek ve çalışmak… Otistikler Derneği olarak sizlerden uzak kaldığımız bu süreçte deyim yerinde ise doludizgin çalışmayı sürdürdük. Özellikle koruyucu ve önleyici sistemler hakkında deneyimlerimiz birikti. Otistiklerin insanca bir yaşam için olabildiğince kendine sahip çıkabilmesi hakkında uygulamalarla, erken müdahaleden istihdam uygulamalarına kadar geniş bir yelpazede çalışıldı.

Yeni doğan bebeklerin sosyal gelişim süreçlerini izlemek, aksama ihtimalini düşündüren belirtileri taramak, yeni annelere bilişsel ve duygusal değişimi uyarıcı ve güçlendirici destekler sağlamak, anne ve bebeği birlikte kapsayan projeler yapmak mümkün. Özellikle sosyal ve duygusal gelişimde saptanan ilk belirtilerle birlikte kafası karışan ve duyguları açmaza doğru sürüklenen annelerin- babaların- ailelerin güçlendirilmesi çok büyük bir değer taşımaktadır.

Bunu yapabiliriz! Ailelere destek olabiliriz. Ailelerle çalışma, anneyle çalışma, otizmi erken dönemde önleme ve hatta bazen tümüyle aşma şansı verebiliyor. Annenin iç dünyasında birikmekte olan kaygı, düşünce ve duygu kargaşası, yaşamla savaş, annelik kavramına yüklenen anlamların ağırlığı ve çocuğu kendi güdümünde büyütmek zorunluluğu psikopatolojik süreci kontrol edebilme ve önleyebilme şansı verebiliyor.

Denedik bunu!

Ne yapılmalı, ne yapabiliriz?

Açmazlarla dolu bu alanda kurumlara ve yönetime öncü öneriler olabilecek deneyimlerimizi paylaşabiliriz. Yeni projeler yapabiliriz. Çocukları ve gençleri ruhsal açıdan koruyabiliriz. Bir yerlerdenbaşlanabileceğini gösterebiliriz. Belki bir tarama çalışması, bir üniversite, bir yerel yönetim, duyarlı bir kurum desteği ve tabi ki deneyimleri insan yararına sunabilecek bir ekip, profesyonel ahlak ve amatör bir ruhla!

Şimdilik bu kadar kısa bir özetle değindiğim bu işleri birlikte düşünüp içinde olmayı arzu eden tüm yol arkadaşlarımızla yeni yollar, yeni dönemeçler keşfederek elbette.

İstemez misiniz?

*“**Dr. Nevin Eracar**, otuz yılı aşkın meslek yaşamı boyunca edindiği birikimini klinik ve gelişimsel çalışmalarından yola çıkarak sunuyor. Kitabın kolay okunabilen dili, yazarın akademik-teorik arkaplanı ve deneyiminden süzülüp gelenlerle iyi bir sentez oluşturuyor.*

Yazar, bu kitapta sanatın çok disiplinli çalışmalarda nasıl ele alınabileceğine dair öz ve bütünlüklü görüş açısı sunuyor.Psikoloji/sağlık, eğitim/gelişim, sanat başta olmak üzere ilgili disiplinlerden profesyonellere farklı ve yeni bir yol öneriyor. Psikolojinin çeşitli alt alanlarından olduğu kadar sanatçı ve eğitimcilerin de ilgisini hak edecek bir içelikle; sanatın, psikoterapinin ve eğitimin kesiştiği-ayrıştığı temas noktalarını pratiğe dönük, incelikli bir biçimde ele alıyor.

Yazarın “sanatla terapi” ile ilgili bu ilk kitabını, bir toplumsal bilinç/duyarlılık bildirisi olarak da görmek mümkün. Türkiye’de ilk sayılabilecek nitelikte birçok projede imzası bulunan Eracar, “farklı olanla birlikte yaşama” olgusuna dair bilgi ve deneyimini, sanatın yaratıcı ve spontan gücünden alınabileceği bilinciyle, okuyucuyla paylaşıyor.

İstanbul’da özel psikoterapi çalışmalarını sürdüren Nevin Eracar “insan”a ilgi duyan herkese ufuk açıcı bir yol göstermeye niyetleniyor.”

Tanıtım Bülteninden

Bilinçli ve duyarlı bir toplum yaratmak, "farklı olanla birlikte yaşam" ı var edebilmek için sanata da ihtiyacımız var.

Sanatın eğitimde, psikolojide, sağlam bir kuramsal alt yapı ve bilimsel yöntemlerle kullanıldığında; sosyal ve duygusal gelişimde ne derece etkili olabildiğini deneyimlerimiz bize gösteriyor.

SANATLA TERAPİ VE YARATICILIK KONGRESİ

Sağlıkta, Eğitimde ve Sivil Duyarlılıkta Sanatla Terapi ve Yaratıcılık Yolculuğu

Otistikler Derneği, Sanatla Terapi ve Yaratıcılık Kongresi'ni destekliyor.

Sanatın ruh sağlığına olan katkılarının bilinciyle

26-27 Kasım 2016 tarihlerinde Bahçeşehir Üniversitesi'nde olacağız.

AURA PSİKOTERAPİ, SANATLA TEDAVİ VE EĞİTİM MERKEZİ
BAU Bahçeşehir University
OTİSTİKLER DERNEĞİ
Şeker Ayatar
ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ 1970 TIP FAKÜLTESİ

ZAFER NECLA SEZER'İN RESİM SERGİSİ BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ

Bu sergiye gidin otistiklere destek olun

Cumartesi akşamı Taksim'de Otistikler Derneği'nde bir sergi açılışına katıldım. Zafer Necla Savaş 20 yıldır yaptığı resimlerle ilk kişisel sergisini açtı. 25 yıllık bankacılık hayatından sonra kişisel becerisini resim dersleri olarak artıran Savaş çok sayıda resmini sanatseverlerin ilgisine sundu.

Resimleri, özellikle İstanbul resimlerini çok beğendim. Öyle resimler var ki, örneğin 15 yıl önce yapılmış bir tarihi yer ve bina, şimdi yerinde yeller esiyor, bir tür tarih belgeseli gibi.

HOŞUMA GİDEN ŞEYLER

Ancak resimlerin güzelliği bana göre amacı ile daha da bir anlam kazanmış. Çünkü Necla Savaş resimlerinden elde edeceği gelirin önemli bir bölümünü Otistikler Derneği'ne bağışlayacak. Zaten yaklaşık 20 yıldır gönüllü olarak bu derneğe destek veren Savaş "Toplumda gereken ilgiyi görmeyen, ama her biri çeşitli alanlarda çok başarılı olan otistik çocuk ve gençlere gönüllü olarak katkıda bulunmak en büyük mutluluğum" dedi.

Sergi nerede diye merak edenlere hemen yazayım. Sıraselviler Caddesi 43 numarada, ikinci kat. Otistikler Derneği.

Hem resimleri görün, hem o caddenin en eski binasının nasıl huzurlu bir derneğe çevrildiğine tanık olun hem de otizm hakkında kaynağından merak ettiğiniz her şeyi öğrenin.

Can Ataklı, Korkusuz Gazetesi

Otistikler Derneği'nin ofisinin bulunduğu binanın yüz yılı aşkındır ayakta duran duvarları 26 Aralık 2015- 16 Ocak 2016 tarihleri arasında özel bir sanat buluşmasına ev sahipliği yaptı. Sanatın onarıcı gücünü yaşatan dernek merkezimizde ilk kez bir resim sergisi gerçekleşti. Değerli dostumuz ressam Zafer Necla Savaş'ın ilk kişisel sergisi büyük ilgi gördü. Sergi gelirinin bir bölümü derneğimize bağışlandı.

AYRAÇ AL, DESTEK OL!

Şubat ayında Otistikler Derneği olarak yeni bir kampanya başlattık: **Ayraç al, Destek ol!** Bu kampanya ile farklı gelişen bireylerin Alternatif Gelişim Projesi - Psikososyal Destek Programı kapsamındaki sanat atölyelerinde yaptığı resimlerden oluşan kitap ayraçları ve kartpostalları Otistikler Derneği yararına satışa sunuldu.

Ayrıca yine farklı gelişen çocuk ve gençlerin yaptığı resimlerden bazı çizim ve figürlerin yer aldığı kartpostallar da ayraçlarla birlikte stantlarımızda yerini aldı.

Siz de birer ayraç ve kartpostal alın, sevdiklerinize "Otistikler Derneği hatırası" hediye edin.

Schweizer,Knorth ve Spreen (2014), 1985-2012 yılları arasında yapılmış 18 vaka çalışmasını otizmde sanatın işlevi açısından incelemişlerdir. Hazırladıkları derlemede normal/yüksek zeka düzeyine sahip, 18 yaşına kadar olan çocuk ve ergenlerle yapılan sanat terapisi çalışmalarını ele almışlardır. Çalışmanın sonuçları sanat terapisinin esneklik ve kendilik algısı üzerinde olumlu etkisi olduğunu göstermektedir. Ayrıca sanatın görme ve dokunma gibi farklı duyuları harekete geçirebilmesinin iletişim ve öğrenme becerilerinde gelişmeye açısında faydalı olduğu görülmüştür.

Schweizer, C., Knorth, E. & Spreen, M. (2014). Art therapy with children with Autism Spectrum Disorders: A review of clinical case descriptions on 'what works'. The Arts in Psychotherapy. 41(5): 577-593.

Otistikler Derneği'nin 1996 yılından beri sürdürdüğü Alternatif Gelişim Projesi'nde farklı gelişen çocuk, ergen ve yetişkinlerin psikolojik ve sosyal gelişimlerini desteklemek amacıyla grup çalışmalarında farklı sanat dallarından yararlanılmaktadır. Grup halinde yapılan çalışmalar sanatın ilişki kurmadaki kolaylaştırıcı etkisi sayesinde bireylerin birbirleriyle iletişime geçmesini teşvik eder.

SANATLA TEDAVİ VE EĞİTİM YÜZ GÜLDÜRÜYOR

Kathleen Marie Epp (2008) otistik bozukluğu olan bireylerin diğer insanların düşüncelerini, tutum ve duygularını anlamakta zorlanmalarından dolayı duygusal açıdan bağ kurmakta da zorlandıklarını ifade etmiştir. Bu sebeple grup sanat terapilerinin sosyal becerilerin gelişmesinde faydalı olabileceğini vurgulamıştır. Bu anlayıştan yola çıkarak, yaşları 11 ile 18 arasında değişen, 44 otistik bozukluğa sahip katılımcıyla 8 ay boyunca haftalık grup sanat terapisi çalışmaları yürütmüştür. Çalışmanın sonucunda içselleştirme davranışları ve hiperaktivitede azalma görülürken, katılımcıların kendini ifade etme becerilerinde artış olduğu gözlenmiştir.

Biz de alternatif gelişim projesi kapsamında Psikososyal Grup Programı'nda özellikle sosyal ve psikolojik gelişimi uyarıcı sanatla terapi çalışmalarına yer veriyoruz. Bu sayede farklı gelişen bireyde sosyal ilişki arzusunda ve sosyal yaşama uyumda artış ile sözel ifadenin gelişmesini bekliyoruz. Genellikle gruplar halinde yürütülen çalışmalarda uzman ve çalışmacı ekibin katılımcılardan sayıca fazla olmasıyla sosyal yaşamın küçük bir örneği oluşturuluyor. Tabi ki sanatla çalışma ilişki için kolaylaştırıcı bir rol oynuyor.

Epp, K. M. (2008). Outcome-based evaluation of a social skills program using art therapy and group therapy for children on the Autism Spectrum. Children & School, 30, 27-36.

Kuo ve Plavnick (2015) 3 yaşındaki otizmli bir çocukla yürüttükleri bireysel sanat çalışmalarının, çocuğun sınıf içindeki uyumunu arttırdığını, sınıf sürecinde bağlamdan kopuk sözel ve motor davranışlarında azalmaya yardımcı olduğunu ortaya koymuşlardır. Sanat aktiviteleri sayesinde özellikle sözel olarak kendini ifade etmekte zorlanan çocukların iç dünyalarını yansıtabilecekleri bir ortam oluştuğunu belirterek; bunun dil gelişimi ile bilişsel ve görsel becerilerin gelişmesinde faydalı olabileceğini söylemişlerdir.

Bir gelişim alanındaki sapma veya duraksamanın diğer gelişim alanlarını da etkilediğinin bilinciyle gelişimi desteklerken disiplinler arası bir ekip ile çalışıyoruz. Farklı gelişenin bireysel gelişimini ve toplumla uyumunu desteklerken psikoterapi ve özel eğitim çalışmalarını birlikte yürütüyoruz. Faklı gelişen birey, psikoterapi ile kendini ifade edebileceği alanı bulurken özel eğitim çalışmaları sayesinde bu ifadeyi sağlayacak motor, bilişsel ve dil becerilerini geliştirme imkânı buluyor.

Kuo, N. & Plavnick, J. B. (2015). Using an Antecedent Art Intervention to Improve the Behavior of a Child With Autism. Art Therapy, 01/2008, Volume 25, Issue 1.

"İYİLİĞE 1 ADIM" DAHA

İstinye Rotary Kulübü Otistikler Derneği yararına 23 Nisan 2016 Cumartesi günü bir yürüyüş düzenliyor. Etkinlikten elde edilecek gelirle Mesleki Eğitim ve İstihdam Programı bünyesinde yeni bir Sanat ve Üretim Atölyesi kurulacak. Gelirin bir kısmı dabu yaz gerçekleştirilecek olan Otistikler Yaşamla Bütünleşme Kampları'nın (OyaKamp) düzenlenmesi için derneğimize bağışlanacak.

Derneğimizin uzun yıllardır büyük bir emek ve sabırla yürüttüğü Alternatif Gelişim Projesi'nin Mesleki Eğitim ve İstihdam Programı ayağı farklı gelişen genç bireylerin iş edinmesi ve üretim hayatına katılmaları amacını taşıyor. Bu çerçevede birlikte çalıştığımız gençlerin ürünlerini daha işlevsel bir şekilde sunabilmeleri ve huzurlu bir çalışma ortamı sağlanabilmesi için "İyiliğe 1 Adım" yürüyüşü çok değerli.

Yine uzun yıllardan beri süregelen Türkiye'nin otistikler için ilk entegrasyon kampı olan OyaKamp için de öenmli bir etkinlik olacak. Her yıl düzenli olarak gerçekleştirdiğimiz kamplarımız geçtiğimiz yaz Büyükada'da bahçe içinde büyük tarihi evde gerçekleşmişti. Finansmanına yine Rotary Kulübünün destek olduğu OyaKamp'15 çok renkli verimli geçmişti. Sekiz kamp devresinde toplam 60 günlük yoğun bir sosyalleşme ve bağımsızlaşma süreci yaşanmış ve onlarca gönüllü destekçimiz eğitim görmüştü. "Farklı Olanla Birlikte Yaşam" bilincini Büyükada'ya yeniden aşımak için sabırsızlanıyoruz.

"İyiliğe 1 Adım" yürüyüşünün davetiyelerini dernek ofisimizden satın alabilir veya davetiye bedeli olan 20 TL'yi aşağıdaki hesaba 'Bağış' açıklamasıyla yatırabilirsiniz.

Hesap numarası:
İş Bankası Akatlar Şb. 64-1120 - 0435714
IBAN TR71 0006 4000 0011 1200 4357 14

MEKANLAR DEĞİŞİR, UĞRAŞIMIZ DEVAM EDER...

Mart ayı başında GeçişEvi yeni mekânına taşındı!

Alternatif Gelişim Projesi'nin yatılı programı olan GeçişEvi taşındı. Farklı gelişenler için 'bağımsız yaşama geçiş' in adresi Geçiş Evi beş yıldır Tarlabaşı'nda hizmet veriyordu. Yıl boyu onlarca çocuk ve genç insana kucak açan GeçişEvi yenilenmiş ve daha geniş bir mekâna taşındı. Yeni mekân yine aynı mahallede bulunuyor. Eski komşuluk ilişkileri ve tanıdık esnafıyla içiçe bir yaşamı yeni yerinde yeniden kurmak üzere farklı gelişen gençler eğitimcileri ve gönüllü eğitimcilerimizle birlikte.

Taşınmadan kısa bir süre sonra GeçişEvi'nde bir açılış partisi gerçekleştirildi. Dernek dostları ve yakın çevresinden kişilerin katıldığı parti oldukça keyifli ve renkli geçti. Eski dostlar aramızdaydı, yeni dostlar da kazandık.

Meşhur "hoşgeldin" şarkımız, lezzetli atıştırmalıklarımız, Çocuk Aklı ndan keyifli bir tiyatro gösterisi, Ulaş Akça'dan piyano dinletisi, spontan bir atölye çalışması, gülen yüzler ve samimi sohbetler eşliğinde farklı gelişen gençler zengin bir sosyal ortamın havasını soludular.

"Farklı Olanla Birlikte Yaşam" yolunda bir adım daha!...

OYAKAMP YAKINDA KAPILARINI AÇIYOR!

Derneğimizin Alternatif Gelişim Projesi kapsamında 20 yıldır gerçekleştirdiği, Türkiye'nin farklı gelişen bireyler için organize edilen ilk entegrasyon kampları olma özelliği taşıyan OyaKamp bu yaz yine bir çok farklı gelişen misafiri ağırlayacak. Uzman eğitmen ve terapistler eşliğinde, geniş gönüllü kadrosuyla güvenli bir ortamda eğlenceli ve geliştirici bir süreç yaşanacak.

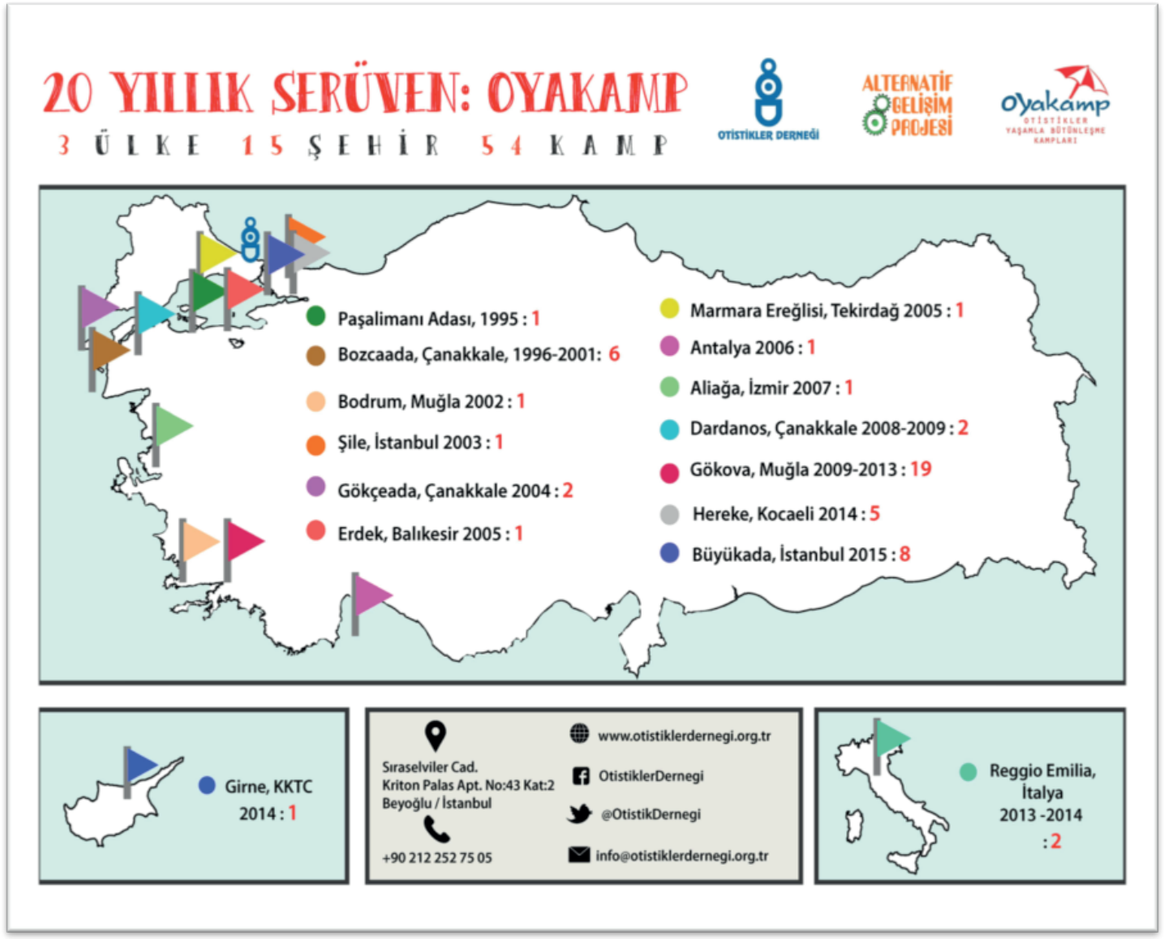

OyaKamp'a başvurular Mayıs Ayı'nda başlayacak. Haziran Ayı'ndan Ekim Ayı'na dek 1 'er haftalık devreler halinde sürecek olan kamplar sanatla terapi ve eğitimin yanısıra asıl olarak farklı gelişen bireylerin ebeveynlerinden ayrı geçirebilecekleri bir zaman dilimi yaratma hedefi taşıyor. Bu hedef doğrultusunda kampa katılan farklı gelişen bireylerin yoğun ve zengin etkileşimli sosyal bir ortam içinde bağımsız yaşam becerilerini geliştirme yönünde adımlar atılmasını sağlıyor.

facebook.com/OtistiklerDernegi 'nden takip ediniz.

BİLİME VE TOPLUMSAL BİLİNCE İNANIYORUZ

Derneğimizin Otizm Farkındalık Ayı etkinlikleri kapsamında gerçekleştirdiği sempozyumların altıncısının teması 'Yaşamda Kalma ve Üretime Katılım' olarak belirlendi. Sempozyum, 24 Nisan 2016 Pazar günü Beykent Üniversitesi Taksim Yerleşkesi'nde gerçekleşecek. Otizm derneklerinin davet edileceği bir çalıştay, konferans ve paneller ile atölye çalışmalarının olacağı etkinliğimiz ücretsiz ve konuya ilgi duyan herkesin katılımına açık olacak.

Otizm hakkında toplumsal bilinci arttırmaya dönük bir bilimsel etkinlik olarak düzenlenen bu yılki sempozyum hakkında dernek yetkilileri şöyle diyor:

"Kuruluşumuzun 21. yılında biriktirdiğimiz tüm bilgi ve deneyimi paylaşmayı sorumluluğumuz sayıyoruz. Alanda mücadele yürüten tüm sivil toplum hareketlerini, kişi ve kuruluşları buluşturmayı, deneyimlerimizi zenginleştirmeyi umut ediyoruz."

#otistiklerdernegi'NDE GENÇLER ÜRETİYOR!

Alternatif Gelişim Projesi - Mesleki Eğitim ve İstihdam Programında yer alan farklı gelişen gençler eğitmenlerimiz denetiminde çalışıyor. Katılımcılarımızdan Akın Özer portakal sıkıyor ve ürün pazarda satışa sunuluyor. Akın hem kendine harçlık çıkarıyor, hem derneğine katkı sağlıyor.

Feriköy Pazarı'na yolunuz düşerse Otistikler Derneği'nin sergisine mutlaka uğrayın. Bakalım sizi kimler, nelerle karşılayacak?

Farklı gelişenler de uygun şartlar sağlandığında ve yeterince emek verildiğinde üretim sürecine katılabilir.

Sosyalleşme, ancak üreterek gerçekleşebilir!

Her zaman söylediğimiz gibi; herkes çalışabilir!

DERNEK ÜNİVERSİTELERDE!

Gücümüzü genç gönüllülerimizden alıyoruz. Onların aklı ve yaratıcılığı, üretkenlik ve çalışkanlıkları derneğimizi her geçen gün daha gelişkin bir hale getiriyor. Son aylarda Beykent Üniversitesi, Okan Üniversitesi ve Kültür Üniversitesi'nde bulunduk ve gönüllü adaylarına ulaştık.

Üniversitelerin psikoloji günlerinde yer alıyoruz.

Otistikler Derneği Olarak 21 yılı geride bıraktık.

Türkiye'de otizmin duyulmasında ve tanınmasında öncü olma misyonumuzla yolumuza devam ediyoruz.

Geçen bu 21 yıl içerisinde Türkiye'de ilk olma özelliği taşıyan, ailelerden "bağımsız yaşama geçiş" için kamplar düzenledik. Farklı gelişen bireyler ve yakınlarının ülkemize özgü sorunlarına çözümler sunan çeşitli projeler ürettik. Bu süre zarfında birçok bilimsel etkinliğe de imzamızı attık.

Bütün bunları deneyimli uzman kadromuz ve sürekliliğini sağladığımız kaliteli gönüllü eğitimlerimiz sayesinde başardık.

Aranan bir kişi haline geliyor belki de?

Kesinlikle öyle. Biz Starbucks ile bir bağlantı kurduk, işte o hukuki önlemler ve Starbucks gibi kurumsal bir firmanın kendi iç bürokratik engelleri bizim geri çekilmemize sebep oldu. Şimdi yeniden çalışıp başka firmalarla da temas kurmak istiyoruz.

Özetlemek gerekirse biz Otistikler Derneği olarak doğrudan hayata dokunan, somut çıktıları olan işler üzerine uğraşıyoruz. Bir yandan toplumsal bilinç ve farkındalık üzerine çalışıyoruz. Biraz iğneyle kuyu kazmaya benziyor ama kazanımımız küçük bile olsa çok değerli. Birkaç ailenin gerçekten hayatını değiştiren çalışmalara imza atıyoruz. Bunun sahiplenilmesi gerekiyor.

Aileler size nasıl ulaşıyorlar?

Çeşitli yollarla ulaşıyorlar. Otizm denilince hemen öne çıkıyoruz, internetten ve basından araştırırlarsa da en eski dernek olduğumuz için bize ulaşabilirler. Ama sonuçta biz bir derneğiz ve maddi kaynaklarımız çok kısıtlı. Dolayısıyla insanlara ücretsiz-burslu eğitimler, tedaviler sağlama şansımız yok. Kaynaklarımızı sonuna kadar kullanıyoruz ama bu işler için uzman bir kadroyu istihdam etmemiz gerekiyor. Yani yineleyeceğim ama maddi desteklere de çok ihtiyaç var.

Aura Psikoterapi ve Sanatla Tedavi Eğitim Merkezi bu konuda bütün kaynaklarını harekete geçiriyor. Eğitimleri uzmanları, hekimleri, özel eğitim uzmanları sağlıyorlar. Ancak dernek olarak bizim yapabileceklerimiz maddi açıdan kısıtlı olduğu için çok fazla aileye ulaşamıyoruz. Maddi durumları daha iyi olan aileler bizimle daha uzun çalışıyorlar. Diğer aileler de daha kısa süreli etkinliklerimize katılıyorlar. Bu alanda da desteğe ihtiyacımız var. Örneğin Sağlık Bakanlığı böyle bir projeyi sahiplenip, genişletip ülke çapında bir hizmet olarak sunabilir. Eğitim Bakanlığı çeşitli parçalarını alabilir. Veya bir yerel yönetim, Beyoğlu Belediyesi, Sarıyer Belediyesi, Beşiktaş Belediyesi bir proje olarak sahiplenip kendi ilçesinin sınırları içindeki daha geniş bir kitleye bu hizmetleri yoksul ailelere de ulaştırabilir. Biz bunu göstermek için varız.

Multidisipliner bir yaklaşım lazım sanırım.

Evet, öyle. Bu projenin bütün parçaları yıllar içinde deneylenmiş, test edilip onaylanmış vaziyette ve somut çıktıları var. Sadece biraz daha etkin bir biçimde sahiplenilmeyi bekliyor. Durumu böyle özetleyebilirim.

Umutsuz değiliz, sadece elini uzatacak insanlara ihtiyaç var.

Tabii herkes bu işlerin bir ucundan tutuyor. Bizim gibi çalışan başka dernekler de var. Biz epeyce yoğun çalışıyoruz, ekip olarak uzun mesai saatlerimizi bu uğurda harcıyoruz. Güçlerimizi birleştirmemiz lazım, yerel çalışmaları birbirinden haberdar eder hale de getirmemiz lazım.

Mesela Alternatif Gelişim Projesi'ni gündüz hastanesi mantığıyla yürütüyoruz. Ailenin çocuğunu 7 gün /24 saat bırakıp çeşitli ihtiyaçlarına yönelik hizmetleri alabileceği bir olanak sağlayabiliyoruz. Bunun güçlendirilmesi, duyurulması, tanıtılması gerekiyor.

Derneklerin de bir araya gelip çalışmaları güçlendirmesi gerekiyor.

Tabii ki. Federasyon da bu amaca hizmet ediyor. Biz bu yüzden "farklı gelişen" terimini çok kullanıyoruz. Alanda da benimsenip sıkça kullanıldığını gördüğümüz, derneğimizden Nevin Eracar'ın ürettiği bir terimdir bu. Çok da kapsayıcı bir ifade oldu. Derneğimiz "Otistikler Derneği" ama kamplarımıza ve projelerimize sadece otistikler değil çoğu zaman otistiklerin dışında bireyler da katılıyorlar. Bu yüzden psikoz gibi psikiyatrik bozukluğu olan birçok insanın ihtiyaçlarına hitap edecek çalışmalarımız var.

Bahsettiğimiz tablolar için kullanılan adlandırma konusundaki karışıklık karşısında "farklı gelişen" ifadesi bizim işimizi çok kolaylaştırdı. Böyle düşününce aileye de ulaşılıyor, kurumlara de ulaşılıyor, gönüllüye, destekçiye de rahat ulaşılıyor. Birleştirici oldu, özetle…

Halk da bunu çabuk benimsiyor değil mi?

Kesinlikle. Farklı gelişen ne demek diye biraz düşünüce -aslında- kendisinin de "farklı" olduğunu/olabileceğini görmüş oluyor kişi: "Benim de farklılıklarım var, o zaman daha duyarlı olmalıyım gibi."

"Farklı olanla birlikte yaşamak"; bizim mottomuz da bu zaten.

Standlarımıza sıkça gelen sorulardan biri: "Nasıl gönüllü olabiliriz?"

Buyurun, sizlere Otistikler Derneği'nde gönüllü olarak çalışabilmek için bir ipucu...

Web sayfamızı da incelemeyi ihmal etmeyiniz...

www.otistiklerdernegi.org.tr

#DünyaOtizmFarkındalıkAyı etkinliklerimiz kapsamında Arel Üniversitesi Genç Gelişimciler ve Eğitimciler Kulübü'nün düzenlediği panele katıldık.

"Tek Farkım Kendim" adıyla gerçekleştirilen panelde Yönetim Kurulu üyelerimizden Latife Özgüleryüz ve Etkinlik-Organizasyon Birimi sorumlulularımızdan Elif Uzer derneğimiz hakkında bilgiler sundular. Katılımcılardan olumlu tepkiler alan sunumlarımız her zaman olduğu gibi "farklı olanla birlikte yaşam" bilincini geliştirme hedefiyle hazırlanmıştı. Yanısıra derneğimizin son zamanlardaki faaliyetlerine ve gelecek hedeflerine ilişkin başlıklar da sunumlarda yer aldı.

Aileler de uzun vadeli bir yardım istiyorlar değil mi? Bir etkinlikle, kampanyayla sınırlı yardımları değil sürekliliği olan bir proje bekliyorlar.

Evet, bizim Alternatif Gelişim Projemiz tam da böyle bir proje. Sürekliliği olan, hiç bitmeyen bir proje… Uzun vadeli, belki ömür boyu sürecek olan, tedavi, eğitim ve rehabilitasyonu sağlamak… İşimiz bir yandan da bu projeyi tanıtmak, büyütmek. Az önce konuştuğumuz yurtdışı bağlantılarının yanında yurtiçi bağlantıları da çok önemli. Sponsorluk gibi örneğin… Başta ilgili bakanlıklar olmak üzere devlet kurumlarının, yerel yönetimlerin bu işi sahiplenmesi gibi unsurlar da lazım. Sivil toplum örgütleri olarak bu işleri yüklenecek genç arkadaşlara ihtiyacımız var. Örneğin Beyoğlu Belediyesi ile çalıştık bir dönem, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ile çalıştık ama bunlar çeşitli sebeplerden hep kısa ömürlü oluyor. Belki bu alanları biraz daha zorlamak lazım, bunun için ciddi bir insan kaynağına ihtiyacımız var.

Elimizde çok değerli malzemeler var. Otistikler Derneği 21. yılında ciddi bir tecrübe biriktirmiş durumda ama bu tecrübe kısıtlı bir kadronun zihninde duruyor. Edindiğimiz bu tecrübeyi projelere, eylemlere, somut çıktılara dönüştürmemiz lazım. Biz şimdilik bu kadarını yapabiliyoruz, geliştirme ihtiyacımız da bu bağlamda acil.

Bildiğimiz kadarıyla dernek olarak otistik bireylere iş imkânı sağlıyorsunuz. Bu kurumlarla irtibata nasıl geçiyorsunuz? Gönderdiğiniz kurumun güvenirliği açısından ön araştırmasını nasıl yapıyorsunuz?

Bu proje de aslında Otistikler Derneği'nin kuruluş öyküsü gibi bir ihtiyaçtan kaynaklandı. "Biz bu insanları (daha çok yetişkin ve gençleri) belli bir tedavi ve eğitimden geçirdik, ailelerin yaşam kalitesinde artışlar gözledik, çocuğun yaşı büyüdü, şimdi çalışması lazım." düşüncesiyle başladı. Hemen elimizi uzattığımız yerde, dernek merkezimizin bulunduğu çevrede bize de elini uzatan, destek olan işletme sahibi arkadaşlarımız kapılarını açtılar. Bu arkadaşlarımızın çoğu kafe ve restaurant işletmecileriydi. Onların mutfaklarını kullanıyoruz. Çocuklarımız orada üretime geçiyorlar. Bulaşık yıkayan, servise çıkan, mutfağı toplayan farklı gelişen gençler var. Şu anda bizimle çalışan üç tane işletme var. Biri Cihangir'de Mücver Ev Yemekleri, diğeri Beyoğlu'nda CineMajestic Sinemaları ve biri de yine Cihangir'de Firuz Cafe. Genç farklı gelişenler bu mekânlarda çalışıyorlar, onlarla çalışan gönüllü arkadaşlarımız da çok şey öğreniyor bu süreçlerden. Biz Mesleki Eğitim ve İstihdam Programı adını verdiğimiz bu çalışmada bir adım ileri giderek daha kurumsal bağlantılar kurmak istiyoruz. Sadece kafede, restoranda, bizim eşimiz-dostumuzun mekânlarında değil; "örneğin Kadıköy Belediyesi'nin ofislerinde de farklı gelişen bireyler çalışmalı" diye düşünüyoruz. Engellilerin istihdamı konusunda kurumlarda ciddi bir tedirginlik var. İşlevselliği yüksek bedensel engellilerle daha rahat çalışıyorlar ama o bile yetersiz. Zihinsel engel alanına ise pek girmek istemiyorlar. Yanı sıra konuyla ilgili hukuki alt yapı yetersizlikleri de var. Bu alanı düzenleyen hukuk pek kapsayıcı değil, bu konuda da ayrı çalışma yapmak gerekiyor. Takdir edersiniz ki bu biraz daha büyük ve kapsamlı bir iş. Farklı gelişen bir bireyin refakatçisi, kurumsal olarak sigortasının ayarlanması konusunda eksikler var. Bu konu üzerinde de çalışıyoruz.

Dernek olarak "Otizm Dernekleri Federasyonu" adlı ülke çapında örgütlenmiş bir kurum çatısı altında çalışıyoruz. Bizim gibi 10'un üzerinde otizmle ilgili sivil toplum örgütü güçlerimizi federasyon çatısı altında birleştirdik. Hukuki meselelerle ilgili özellikle, bürokrasiyle teması sağlayacak bir yapı olarak Otizm Dernekleri Federasyonu kuruldu. Biz kurucu üyelerden biriyiz, federasyon yönetim kurulunda da bizim 2 temsilcimiz bulunuyor.

Hukuki yetersizlikler ve kurumların bu alana ilgisinin azlığı önümüzde devasa bir sorun olarak bekliyor.

Bahsettiğim küçük çalışmalar deneysel olmaktan çıktı, yüz güldürücü sonuçlarını görüyoruz. Çocuklarımız kısmi zamanlı olarak bazı işlerde çalışıyor. İşyeri çalışanları bizim gençleri bekler hale geldi artık. Çünkü yaygın gelişimsel bozukluğu olan insanlar bize sıkıcı gelen işleri çok rahatça yapabiliyorlar. Peçete katlamak gibi, örneğin 1500 tane peçeteyi hiç sıkılmadan katlayabilir bir otistik genç. O tür işleri ayırıyorlar, böylece orada işi gerçekten kaldıran kişi oluyor çalışmacımız. Bunun aileye yansıması da çok güzel, "Benim çocuğum çalışıyor ve iş görüyor." duygusunu yaşıyor anne-baba. Çocuk oranın çalışanı olarak saygı görüyor ve kendine güveni çok artıyor. Bu somut bir sonuç olarak önümüzde duruyor.

Fark oluyor değil mi eskisine göre?

Tabii ki. Agresif tutumları azalıyor, yüzü daha çok gülmeye başlıyor, yaşam kalitesi çok artıyor. Sosyal uyumu artıyor, kendini daha bağımsız bir birey olarak ifade etmeye başlıyor. Bu, aileye de yansıyor.

Peki uluslararası bağlantılarınız oluyor mu?

Evet oluyor. Bugüne kadar İsveç, İtalya, Slovenya'dan çeşitli kurumlarla iş birliğimiz ve projelerimiz oldu. En sıcak olanı ise İtalya ile yaptığımız projeydi. İtalya'nın Reggio Emilia kentinde organik tarım ve ziraat işleriyle uğraşan aynı zamanda eğitimcilerin, ruh sağlığı uzmanlarının bulunduğu bir kurumla iş birliğimiz oldu. Bu kurumla 2-3 yıldır sıcak bir temas halindeyiz. Gönüllü değişimi yapıyoruz, orada kamplar yapıyoruz, aynı şekilde onlar buraya geliyorlar.

Ziyaretlerimizde onların da eğitim-rehabilitasyon anlayışlarını ve toplumla, farklı gelişenlerle çalışma sistemlerini yakından görmüş olduk. İsveç'e de benzer bir ziyaretimiz olmuştu. Tabii ki bunlar bizi çok zenginleştiriyor.

Türkiye'ye için saymış olduğum bu çözümlerin, etkinlikler listesinin bu kadar çeşitli olması da ülkemizin insanlarına özgü ihtiyaçlarından kaynaklanıyor.

Biz Otistikler Derneği olarak bu konuda öncü olmak istiyoruz, öncü olduğumuz iddiasındayız. Projemizin ismi de bu yüzden "Alternatif Gelişim Projesi". Çocuklar alternatif olduğu için değil, projenin çözümleri alternatif. Milli Eğitim Bakanlığı tarafından, Sağlık Bakanlığı tarafından, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı tarafından çeşitli yönleriyle sahiplenilip geliştirilebilir bir çalışma ve hizmet modeli olduğu iddiasındayız. Bu yüzden de sesimizi duyurmamız gerekiyor. Bunları başkalarından da, dost kurumlardan insanlardan da duyuyoruz. Evet, iddialıyız. Ama gücümüz bu kadar değil, iddiamız kadar güçlü değiliz maalesef. Gönüllü çalışmacılara, maddi ve manevi desteğe ihtiyacımız var, yurtdışı bağlantılarımızın daha da güçlendirilmesine ihtiyaç var.

Yurtdışı bağlantıları, kurumları ziyaret etme gibi etkinlikler vizyonumuzu çok geliştiriyor. Bazı şeyleri oradan buraya transfer edebiliyoruz. Şunu da söyleyebiliriz ki derneğimizin, bakış açımızın bazı unsurlarını yurtdışındaki dostlarımız da örnek alıyorlar. Ama ne yazık ki Türkiye'den örnek alabilecekleri pek fazla bir şey yok. Biz bu kadar güzel işler yaparken Türkiye'deki eğitim sisteminin bu halde olmasına üzülüyorlar.

Bir özeleştiri de yapmak gerekirse bu mesleği seçmeden önce otizm hakkında bizim bilgilerimiz de çok kısıtlıydı, hatta eksik ve yanlıştı. Bununla ilgili Türkiye'deki insanların genel olarak algısı, otizme bakış açısıyla ilgili ne söyleyebilirsiniz? Bu konuda insanları bilinçlendirme adına neler yapılabilir?

Elimizden geldiğince bu konuyla ilgili konuşuyoruz, yazıyoruz, anlatıyoruz ancak meseleyi çeşitli kesimlere anlatmak gerekiyor. Biz meslektaşlarımıza ulaşıyoruz, onlara anlatıyoruz çünkü onların da benzer bir bilgisizlik durumu mevcut maalesef. Öğretmenlerin, özel eğitim uzmanlarının, psikologların, psikiyatristlerin yeterli bilgiye sahip olmaması, uygun vizyonu geliştirememesi de üniversite eğitimimizle ilgili bir durum aslında.

Ailelerin de ciddi eksikleri var. Onları bu konuda suçlayamayız çünkü kendilerine sunulan bir imkân da yok, içinde bulundukları durumun zorluklarını aşma yönünde uygun ve yeterli bir destek alamıyorlar. Biz de yayınlar yaparak onlara ulaşmaya çalışıyoruz. Derneğimizin sesini duyurmak zorundayız. Onları başta bizim derneğimiz de dâhil olmak üzere çeşitli derneklere üye olmaları, gönüllü olmaları, bu kurumları güçlendirmeleri yönünde cesaretlendirmek zorundayız. Ve aslında sizler gibi mesleğe henüz atılmamış, atılmak üzere olan ve bu konuya ilgi duyan gençlerin bir an önce bilinçlenmesi gerekiyor. Çok ciddi ve ağır sorunlar var. Ve bu sorunları aşmak için de çok çalışmak, çalıştıkça büyüyüp güçlenmek ve bu işleri kolaylaştırmak gerekiyor.

Ben size kendi hikâyemi anlattım, 15 yıldır bu derneğin içindeyim. "O ilk günden bugüne ne kadar yol aldık?" derseniz, sorunların büyüklüğü karşısında çok az. Ama aldığımız yol çok değerli. Bu zorlu bir yol! Birilerinin elini taşın altına koyması gerekiyor. Ancak birlikte çalışabildiğimizde destekler artabilir ve güçlenebiliriz.

Nicelikli değil de nitelikli çoğalma daha verimli olacaktır belki de.

Kesinlikle. Herkes bizim derneğimize üye olsun gibi bir beklentimiz yok elbette. Ama derneğimizde üreten insanlara çok ihtiyacımız var, uzun süre bağlılığını koruyan insanlara çok ihtiyacımız var. Bir etkinliğimize katılıp destek olmak tabii ki çok değerli ama uzun süre dernekte pişecek, mesleğini belki buradan öğrenecek, sosyalleşmesini buradan gerçekleştirecek, yaşam tarzını derneğin de ihtiyaçlarına göre ayarlayabilecek genç insanlara ihtiyacımız var. Sadece bizim meslekle sınırlı değil, çeşitli meslek gruplarından bu alana ilgi duyan insanlardan güç almaya ihtiyacımız var. Böyle bir gücü oluşturabilirsek hayata neredeyse küsmüş olan bu aileleri yanımıza çağırmamız da kolaylaşır. Çünkü insanlar güçlü buldukları dernek ve kurumlara gitmeyi tercih ederler.

KAYNAŞMA MODELİMİZ BİENAL'DE!

"Umudu Paylaşalım" adlı filmin ilk gösterimi İstanbul Çocuk ve Gençlik Bienali'nde gerçekleşti.

Saint Michel'den sevgili dostumuz Marion Fontenille'in hazırladığı mini belgesel St. Michel Lisesi öğrencisi bir grup yürekli gencin Otistikler Derneği ile buluşmalarından kesitler sunuyor.

Belgesel, Türkiye'nin en büyük çocuk ve gençlik sanat organizasyonu olan 4. İstanbul Çocuk ve Gençlik Sanat Bienalinde 19 Nisan'da gösterimdeydi.

OTİZMİ ANLAMAK İÇİN YANYANA DURMAK GEREK!

Yeni Yüzyıl Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden üç öğrenci, Yönetim Kurulu Başkanımız Burak İsmanur ile bir röportaj gerçekleştirdi. Bu söyleşi, çalışmalarımızın hedefleri üzerine aydınlatıcı nitelikte bilgiler sunmakla birlikte; derneğin geçmişi ve bugününe ışık tutan bazı önemli bilgileri de içeriyor.

Röportaj: Nur Küçük*, Kübra Duman*, Fatma Meltem Canbaz*
*Yeni Yüzyıl Üniversitesi Psikoloji Bölümü

Bu röportaj Alternatif Gelişim Projesi'nin blog sayfası www.alternatifgelisim.wordpress.com adresinde yayınlanmıştır.

Otistikler Derneği'nin Taksim Beyoğlu'ndaki mekânında Yönetim Kurulu Başkanı Burak İsmanur ile bir röportaj gerçekleştirdik. Derneğin güncel durumu ve çalışmaları hakkında bilgi aldık. Türkiye'de otizme ilişkin durumlar ve derneğin projeleri üzerine sohbet ettik. Bir yandan toplumsal bilinci geliştirme ve duyarlılık çalışmaları yürüten Otistikler Derneği, diğer yandan farklı gelişen bireyler ve yakınları için hizmet modelleri geliştiriyor.

Fotoğraf: Eyüp Şeker

Derneğiniz kimler tarafından ve nasıl kuruldu?

Derneğimiz 1994 yılında Otistikler Kulübü adıyla kuruldu. 80'li 90'lı yıllar otizmin Türkiye'de henüz çok tanınmadığı yıllardı. Kurucumuz Dr. Nevin Eracar bir akademisyen ve otistik bir kızı var. Nevin Hanım, kızı Ece küçük yaşlardayken eğitimden hizmetlerinden yeterli derecede faydalanamadığını fark edince "ben ne yapabilirim acaba?" diye düşünmeye başlıyor ve tamamen kişisel bir ihtiyaçla; "bir sosyal ortam oluşturulmalı, kızımın da arkadaşları olmalı" düşüncesiyle Otistikler Kulübü adlı bir kulüp kuruyor. İlk gönüllüler; sanatçılardan, kendi öğrencilerinden ve gençlerden oluşuyor. Bu camia yaklaşık iki yıl boyunca çeşitli etkinliklerde bulunuyor. Bugünkü çalışmalarımız düşünüldüğünde bu ilk etkinlikler deneysel nitelikte arayış çalışmaları olarak düşünülebilir. Başka otistik çocuğu olan ailelere ulaşılıyor sonra, bir araya gelince "nasıl oluruz, neler yapabiliriz" diye düşünülüyor, üzerinde çalışılıyor. Zamanla yapılan çalışmalar ailelerin ihtiyaçlarını karşılamaya yetmeyince dernekleşme kararı alınıyor. Böylece Otistikler Derneği 1996 yılında kurulmuş oluyor. O yıldan bu yana da aralıksız faaliyet gösteriyoruz. İlk yıllara göre daha da genişlemiş durumdayız, tecrübelerin biriktiği başka bir evreye geldik. Etki alanımız eskiye göre çok daha geniş. Geçtiğimiz 3 Aralık günü dernek olarak kuruluşumuzun 21. yılıydı.

Sizin dernekteki göreviniz nedir?

Geçtiğimiz Kasım ayının başında gerçekleşen genel kurulda yeni yönetim kurulumuz belirlendi. 5 kişilik yönetim kurulu seçildi ve ben de görevimi yönetim kurulu başkanı olarak sürdürüyorum.

Dr. Nevin Eracar'ın otizmle organik bir bağı var. Sizin otizme yöneliminiz, bu alandaki yolculuğunuz nasıl başladı?

Benimki daha çok mesleki bir motivasyondu. Nevin Eracar'ı üniversiteden tanıyorum. Kendisi benim hocamdı, yaptığı çalışmalara ilgi duyuyordum. Otizme doğrudan, özel bir ilgim yoktu, Nevin Hoca'nın özel alanıydı bu, ben kendisinin yaptığı diğer çalışmalara da katılıyordum. Beraber pek çok projede çalıştık. Sanatla terapi çalışmaları, toplumsal projeler, Aura Psikoterapi, Sanatla Tedavi ve Eğitim Merkezi'nde birçok işi yürütmek bunlar arasında. Ben hepsine katılmaya çalışıyordum. Otistikler Derneği'nin entegrasyon kamplarında gönüllü olarak çalıştım, daha sonra derneğin diğer faaliyetlerine de ilgi duymaya başladım.

Otistikler Derneği ile temasım 15-16 yıl önce başladı. 7-8 yıl önce de dernekte koordinatörlük diye bir mercii oluşturmuştuk. Gönüllülerle, ailelerle ve diğer kurumlarla koordinasyonu, dernek üyeleriyle yönetim kurulunun iletişimini sağlama gibi görevleri üstlendim bu görevde. Şimdi kurumsal olarak başka bir evredeyiz, ben yönetim kurulundayım, o görevleri de başka arkadaşlarımız yapıyor. Benim otizm ile serüvenim de böyle.

Otistikler Derneği'nin sosyal sorumluluk adına yaptığı etkinliklerden bahsedebilir misiniz?

Biz Türkiye'de otizm, diğer farklı gelişenler ve aileleri ile ilgili çok farklı alanlarda sorunlar olduğunu tespit ettik. Bu sorunlara da özel çözümler üretilmesi gerekiyor, tek bir çözüm yöntemi yeterli değil, zaten öyle bir çözüm de yok. İstihdam alanı için ayrı çözümler, çocuk yaştaki otistikler için ayrı çalışmalar, eğitim alanı için ayrı çözümler, genç ve yetişkinler için ayrı projelendirmeler, sağlık alanı için ayrı çözümler, aileler için ayrı çözümler gibi… Her birimin içinde farklı uzmanlıkların işlev gösterebileceği bir perspektiften bakıyoruz. Ana hedef bu insanların olabildiğince bağımsızlaşması ve sosyalleşmesini sağlamak… Yanısıra ailelerin de yaşam kalitesinin arttırılması tabii… Bunların her birinin ayrı ayrı projelendirilmesi gerekiyor. Dolayısıyla bizim etkinliklerimiz de çeşitleniyor.

Derneğin tanıtımı, varlığını sürdürebilmesi için de yaptığımız etkinlikler var. Sosyal alanda herkese açık etkinliklerimiz var. Aura Psikoterapi, Sanatla Tedavi ve Eğitim Merkezi ile dirsek temasında çalışıyoruz. Onların uzmanlığı, insan kaynağı ve birikiminden faydalandığımız tedavi ve eğitim çalışmalarımız var. Alanımızla ilgili bilimsel çalışmalar, araştırmalar yürütüyoruz. Bir yandan bunların uygulamaya hemen koyulabilmesi yönünde çalışıyoruz. Herkese açık sempozyumlar, bilgilendirme çalışmaları organize ediyoruz. Çeşitli yayınlar yapıyoruz. Derneğin tanıtımına yönelik sosyal medyayı aktif bir şekilde kullanıyoruz. Farklı alanlardan sanatçılarla iş birliğimiz var. Üniversitelerle iş birliğimiz var. Bütün faaliyetlerimizin içinde sanatçıların yaratıcı, üretken, dinamizm katan yanlarından da faydalanmayı tercih ediyoruz.

Sanatçıların da muhtemelen farklı gelişen bireylerden alacağı çok şey var. Farklı bakış açılarıyla birbirini besleyen iki unsur aslında değil mi?

Kesinlikle öyle… Zaten biz entegrasyon meselesine de böyle bakıyoruz. Kaynaşma, toplumla bütünleşme dediğimiz alana da… Sadece farklı gelişen bireylerin topluma yakınlaşması değil, toplumdaki "normal" denilen bireylerin de farklı gelişenlerin dünyasına ilgi duyması, onların da küçük bir adım atması olarak bakıyoruz. Dolayısıyla bizim çalışmalarımızın içinde genel olarak; toplumu bilinçlendirme, toplumda duyarlılık uyandırma gibi özel bir hedef var. Diğer tarafta ise ailelerin yaşam kalitesi ve farklı gelişen bireyin bağımsızlaşması, sosyalleşmesi var. Bu iki kanalı da ayrı projelerle yürütmek gerekiyor.

En bilindik, en gözde çalışmamız ise "Alternatif Gelişim Projesi" isimli çalışmamız. Çok uzun yıllardır süre gelen bir çalışma. Bu çalışmanın içinde de tedavi, psikoterapi çalışmaları, özel eğitim, ebeveyn-aile destek çalışmaları, mesleki eğitim ve istihdam çalışmaları, kamp programları, evde destek programı, erken müdahale, fiziksel gelişim gibi çeşitli alt programlar var. Bu projede yer alan gönüllülerin ve profesyonel ekibin eğitimi, spüervizyonu Aura Psikoterapi, Sanatla Tedavi ve Eğitim Merkezi ile işbirliği halinde yürüyor. İnsan kaynağının sürekli olarak geliştirilmesi programları oluşturmak zorunluluğu var bu tip projeleri yürütürken. Çok yönlü, bir yandan çok keyifli, içeriği dolu dolu bir etkinlik listemiz var anlayacağınız üzere.